

πρόσω

πρόσω, επίρρ. [<αρχ. πρόσω], (συνήθως στη ναυτική γλώσσα) προς τα εμπρός: «το πλοίο πήγαινε πρόσω αργά»·

- *πρόσω ολοταχώς*, προτροπή για γρήγορη κίνηση προς τα εμπρός, ιδίως ως παράγγελμα κυβερνήτη πλοίου προς το μηχανικό να κινήσει το πλοίο προς τα εμπρός με φουλ τις μηχανές, με τη μεγαλύτερη δυνατή ταχύτητα. (Λαϊκό τραγούδι: *και κούτσα κούτσα, όταν πέφτει το σκοτάδι, γυρνά στο σπίτι του και κλαίει μοναχός αχ! Να ξανάκουγε στ' αλήθεια ένα βράδυ βίρα τις άγκυρες και πρόσω ολοταχώς*).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας